

Elvíra Rototonová sa nehýbala. „Odkiaľ mám vedieť, že ste presne ten, za koho sa vydávate?”

Angelov pravý kútik úst sa pohol nahor a chladne sa zaškeril. „Dať vám dôkaz je jednoduché. Som dobre vybavený, tak ako aj vy. Viete, čím môžem hocikedy dokázať, že som jedným z vás...?”

„Verím vám!” povedala pani Rototonová veľkoryso.

Jupiterovi stekal po chrbte studený pot. Rozhovor znel ako sprisahanie.

„Chceme obe polovice zjednotiť?” spýtal sa Angelo. „Tak môžeme konečne získať informáciu o tom, kde je.”

„Podťe za mnou!” Elvíra Rototonová sa otočila a jej pohyby pripomínali mechanickú bábku. Strnulými krokmi, s palicou v ruke ako so žezlom ceremoniára sa pobrala do vedľajšej miestnosti.

Jupovi v hlave vírila kopa nápadov, myšlienok a možností. Čo má teraz urobiť?

Počul, ako sa vedľa otvorila zásuvka. Keď ju otvárali, vŕzgala a škriúpala.

„Položte svoju polovicu na stôl,” požiadala Angela pani Rototonová.

Jup sa prikradol k dverám, čupol si a špehoval cez kľúčovú dierku.

